

nu i Reglen kunde ske uden Nævnets Samtykke, at Reguleringen ikke gælder for Ejendomme, hvis Opførelse er paabegyndt efter 1. April 1921, og at Ejerens Adgang til Kontrol med Misbrug ved Fremleje er skærpet paa forskellig Maade. Denne Lov er gældende endnu, for saa vidt som de senere Huslejelove knyttedes til den som Ændringslove.

Efter at Gyldigheden af Lov af 1. April 1921 var bleven forlænget en Maaned (indtil 1. Maj 1922) ved *Lov Nr. 122 af 1. April 1922*, blev Lovens Gyldighed ved *Lov Nr. 168 af 1. Maj 1922* forlænget til 1. April 1923 med en Række Ændringer, hvoraf fremhæves, at frivillige Overenskomster mellem Ejer og Lejer i bestaaende Lejeforhold er gyldige mellem Parterne uden Nævnets Samtykke og uden, at Overenskomsten skal bekræftes overfor Nævnet, hvorhos der ved Overenskomster om Lejeforhøjelse ved nye Lejemaal kræves kvalificeret Majoritet i Nævnet til Forkastelse. Den Minimumsleje, som Nævnet skal godkende i Tilfælde af ordentlig Vedligeholdelse fra Ejerens Side, forhøjedes til 35 pCt., og der hjemledes Ejeren Ret til Dækning af Stigning i Ejendoms-skatte. Nævnets Pligt til at godkende Opsigelser af Lejere paa Grund af Misligholdelse skærpedes, Overnævnene ophævedes, og Nævnenes Ret til at give Fremlejetilladelser tilbagekaldtes, dog at de tidligere meddelte Tilladelser forblev i Kraft i et nærmere fastsat Tidsrum (der senere er forlænget). Endelig ændredes Reguleringen for Forretningslokaler til kun at omfatte »Butiklokaler med tilhørende Lagerrum og Kontorer samt de af Sagførere, Læger og Tandlæger og lign. benyttede Lokaler«. Fra 1. Juli 1922 gjaldt Loven kun for de Kommuner, som vedtog Forlængelse, medens de, der ikke ønskede Forlængelse, kunde vedtage, at der indtil 1. Juli 1923 ikke maatte finde Lejeforhøjelse Sted.

Ved *Lov Nr. 103 af 28. Marts 1923* blev Gyldigheden af Loven af 1. Maj 1922 forlænget en Maaned (indtil 1. Maj 1923) og ved *Lov Nr. 168 af 1. Maj 1923* forlængedes Gyldigheden af Boligloven af 1. April 1921 indtil 1. Maj 1925 (for enkelte Bestemmelser til 1926—1930) med de ved Lov af 1. Maj 1922 vedtagne Ændringer og med en Række yderligere Ændringer, der i det hele forandrede Lovens Karakter, saaledes at den nu maatte betegnes som en Afviklingslov. Ifølge Loven vedblev nemlig Huslejereguleringen for de Kommuner, som havde Huslejenævn den 1. April 1923, indtil 1. Juni 1923, men Nævnenes Fortsættelse ud over sidstnævnte Dato krævede udtrykkelig Vedtagelse af Kommunalbestyrelsen med Approbation af højere Myndighed og med Dokumentation for, at der var Boligmangel. Derhos skulde Huslejeregulering ved Nævn ophøre i Hovedstaden 1. Maj 1925, i det øvrige Land 1. Maj 1924. Kommunerne kunde vedtage, at der i et Aar efter Nævnenes Bortfald skulde gælde en Række Kontrolforanstaltninger (Forbud mod Lejeforhøjelse og mod Opsigelse samt mod Omdannelse af Boliger til Forretningslokaler etc.). Loven gav Kommunerne — baade de, der endnu havde Nævn, og de, der var kommet til »Kontrolstadiet — Ret til at vedtage den saakaldte »Tilflytningsbestemmelse«, hvorefter udenbysboende almindeligvis kun med Huslejenævnets, henholdsvis Kommunalbestyrelsens, Samtykke kan leje en Lejlighed i Kommunen. Endelig indførtes — med Gyldighed til 1930 — en »Aagerbestemmelse«, hvorefter Domstolene kan tilsidesætte Overenskomster vedrørende Lejeforhold, saafremt der herved er opnaaet eller betinget Fordel, der staar i aabenbart Misforhold til Modydelserne til Lejeren; denne Bestemmelse er gældende i de Kommuner, hvor der ikke findes Nævn. I Henhold til en i Loven af 1923 indeholdt Optrykningsbemyndigelse har Indenrigsministeriet ladet Loven af 1. April 1921 med de ved Lovene af 1. Maj 1922 og 1. Maj 1923 vedtagne Ændringer optrykke og bekendtgøre som *Lov Nr. 228 af 18. Maj 1923* vedrørende Boligforholdene.

Endelig blev ved *Lov Nr. 163 af 4. Juni 1924* Tidsfristerne i Loven af 1. Maj 1923 forlænget 1 Aar med Undtagelse af Fristen for Ophævelse af Huslejenævn i Kommuner udenfor Storkøbenhavn; i disse Kommuner kan til Gengæld Kontrolforanstalt-